

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 3. 12. 2019

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [obec], kabelář, trvale bytem [adresa obžalovaného] [číslo],

uznává se vinným, že

v období od 1. 9. 2018 do 30. 5. 2019 v Sokolově, Táboře, ani jinde, vyjma měsíce ledna 2019, kdy uhradil poštovní poukázkou 200 Kč a měsíce dubna 2019, kdy uhradil stejným způsobem 3.200 Kč, ničím nepřispěl na výživu svých nezletilých dětí [celé jméno obžalovaného], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], ačkoliv si byl této zákonné vyživovací povinnosti vědom a co do způsobu úhrady a výše mu byla konkretizována rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 22. 5. 2017, č. j. 7 Nc 6/2017-24, pravomocným dne 11. 7. 2017, částkou ve výši 1.500 Kč pro každé z dětí, v obou případech splatnou vždy do každého 25. dne v měsíci předem k rukám matky [celé jméno poškozené], [datum narození], trvale bytem [adresa poškozené],

které však za uvedené období již nedluží žádnou částku, neboť na základě pravomocného usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 10. 4. 2019, č. j. 26 E 5/2019-9, o nařízení výkonu rozhodnutí, bylo sraženo ze mzdy obžalovaného za duben, květen a červen 2019 pokaždé běžné výživné ve výši 3.000 Kč, a dále byla takto na dlužné výživné sražena částka ve výši celkem 24.363 Kč, z čehož byla započtena částka 22.400 Kč na dluh ve věci Okresního soudu v Táboře sp. zn. 6 T 75/2018 a částka 1.963 Kč na dluh v projednávané věci; dále bylo sraženo ze mzdy obžalovaného za červenec 2019 a srpen 2019 pokaždé běžné výživné ve výši 3.000 Kč, a dále byla takto na dlužné výživné sražena částka ve výši 5.921 Kč a 2.931 Kč, prostřednictvím sociálního příspěvku odborové organizace uhradil obžalovaný v srpnu 2019 na dlužné výživné částku 3.000 Kč a poštovními poukázkami uhradil obžalovaný v září 2019 na dlužné výživné částku 4.400 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.

Podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku se upouští od potrestání obžalovaného.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené] (generálie shora) odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Státní zástupkyně a obžalovaný se po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání a prohlásili, že netrávají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání oprávněné osoby, soud proto v souladu s § 129 odst. 2 trestního řádu vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu, věta poslední, má-li právo podat odvolání (do výroku o náhradě škody) i poškozený, je rovněž třeba odůvodnit ty výroky, které se jej týkají. V daném případě jde o výrok o náhradě škody. Soud proto konstatuje, že poškozená [celé jméno poškozené] se včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody odpovídající neuhrazenému výživnému. Nicméně s ohledem na skutečnost, že o tomto jejím nároku jednak již bylo rozhodnuto jiným (ve výroku rozsudku citovaným) soudním rozhodnutím, které je exekucním titulem pro vymáhání i takto způsobené škody, a dále i proto, že dluh na výživném byl obžalovaným před rozhodnutím soudu zcela uhrazen, odkázal soud poškozenou s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 3. prosince 2019

Mgr. Ondřej Kubů
předseda senátu